

ת"פ 52790/03/18 - מדינת ישראל נגד רביע סגים, גואד נסר אלדין

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 52790-03-18 מדינת ישראל נ' סגים(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

לפני כבוד השופט דניאל פיש

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד חאלד חכרוש- פרקליטות מחוז חיפה פלילי

נגד

הנאשמים

1. רביע סגים

2. גואד נסר אלדין

שניהם ע"י ב"כ עו"ד ואליד גנאים

גזר דין בעניינם של הנאשמים 1-2 בלבד

1. הנאשמים הורשעו ביום 7.8.19 באישומים כדלהלן:

ביחס לנאשם 1 בלבד, שביום 4.3.18 סיכם עם תושב הרשות המכונה "אבו אדהם" כי נאשם 1 יוביל כלי נשק מתוך שטח הרשות אל תוך שטח ישראל וימסור את כלי הנשק לתושב שפרעם שזהותו אינה ידועה תמורת תשלום כספי. בהמשך לכך, פנה הנאשם 1 לאדם בשם ואאל וביקש ממנו להעביר כלי נשק מתוך הרשות לישראל תמורת כסף ולצורך כך מסר נאשם 1 לואאל רכב וגנרטור על מנת שיחביא בתוכו את כלי הנשק וזאת כדי לאפשר את העברתם במחסום. כמו כן מסר הנאשם 1 לואאל מספרי טלפון של אבו אדהם על מנת לתאם איתו מקום קבלת כלי הנשק. באותו ערב נסע ואאל ברכב מביתו של נאשם 1 לכיוון המחסום, עבר דרכו ובסמוך אחריו פגש שני אנשים מטעמו של אבו אדהם שקיבלו את הגנרטור מואאל והכניסו לתוכו שני תתי מקלע מאולתרים והחזירו את הגנרטור אל תוך הרכב. אותם אנשים מסרו לואאל סך של 2,000 ₪ תמורת הובלת כלי הנשק.

ואאל חזר דרך המחסום לכיוון ביתו של הנאשם 1 כשהוא מחזיק, נושא ומוביל את כלי הנשק בניגוד לדין ומסר אותם וכן את הכסף שקיבל לידי נאשם 1. תמורת העברת כלי הנשק קיבל ואאל מנאשם 1 סך של 700 ₪. לאחר קבלת כלי הנשק מואאל, באותו לילה נסע הנאשם 1 לשפרעם כשהוא מחזיק, נוסע ומוביל את כלי הנשק ומסר אותם לאחר. במעשיו החזיק, נשא והוביל נאשם 1 בצוותא חדא עם ואאל כלי נשק שלא כדין ועשה בצוותא חדא עם ואאל עסקה שיש עימה מסירת החזקה בנשק בתמורה בניגוד לדין.

לפי האישום השני ובהמשך לאמור לעיל ביום 6.3.18 פנה הנאשם 1 אל ואאל בנוכחות הנאשם 2 וסיכם עימו כי ואאל יעביר כלי נשק נוספים מתוך שטח הרשות לנאשם 1 תמורת תשלום כספי נוסף. לצורך כך מסר הנאשם 1 לואאל את הרכב. ואאל והנאשם 2 נסעו ברכב ופגשו בנאשמים 3-4 בדלית אל כרמל. ואאל אמר לנאשמים 2 ו-4 כי בכוונתו לנסוע לתוך הרשות הפלסטינית ולקבל לידי כלי נשק ונאשמים 2-4 הביעו הסכמתם להצטרף לנסיעה.

בהמשך בשעה 17:00 הנאשמים 2-4 נסעו יחד עם ואל ברכ לכוון המחסום כאשר ואל נהג ונאשם 2 יושב בכיסא לידו ונאשמים 3-4 יושבים מאחור - הכל בידיעה כי הנסיעה מיועדת לצורך העברת כלי הנשק משטח הרשות לישראל. בסמוך לפני המחסום משגילו הנאשמים 3-4 שאין ברשותם תעודת זהות וכך לא יכלו לעבור דרך המחסום הם ירדו מהרכב והמתינו לואל ולנאשם 2. ואל ונאשם 2 עברו דרך המחסום, פגשו אדם מטעם אבו אדהם וקיבלו ממנו שני כלי נשק מאולתרים מסוג קרל גוסטאב שהוחבאו מתחת לכיסאות הקדמיים ברכב. ואל קיבל לידיו מהאחר סך של 2000 ₪ עבור העברת כלי הנשק הנוספים.

לאחר קבלת כלי הנשק ואל והנאשם 2 חזרו דרך המחסום ואספו את נאשמים 3-4. החבורה נסעה ברכב כשהם מחזיקים, נושאים ומובילים את כלי הנשק שלא כדין. במהלך הנסיעה ביקש נאשם 1 מואל למסור לו את כלי הנשק ו-1200 ₪ מתוך הכסף בביתו של נאשם 1 כאשר את יתרת הכסף יקבל ואל כתמורה להעברת הנשק.

בהמשך בשעה 19:45 בסמוך למחלף עין תות הוקם מחסום משטרה והורו לרכב לעצור ואולם ואל לא נענה להוראות השוטרים והאיץ את מהירותו עד אשר בוצע שימוש בדוקרנים וואל ונאשמים 2-4 נעצרו. במעשיהם אלה החזיקו, נשאו והובילו הנאשמים וואל בצוותא חדא שני כלי נשק שלא כדין. נאשם 1 בצוותא חדא עם ואל ונאשם 2 ביצע עסקה שיש עימה מסירת החזקה בנשק בתמורה בניגוד לדין בשני כלי הנשק.

2. הנאשמים 1-2 הורשעו במסגרת הכרעת דין שניתנה ביום 7.8.19 בעבירות נשק לפי סעיף 144(א)+רישא+(ב)+ 29 לחוק העונשין ובסעיף 144(ב) לחוק על פי האישומים שהוגשו נגדם.

טענות המדינה לעונש:

3. המדינה ביקשה להדגיש שתופעת ההחזקה הבלתי חוקית בנשק מגבירה את ביצוע העבירות האלימות באמצעות נשק שהתרבו בעת האחרונה, לרבות עבירות של רצח. כמו כן, הוער כי נשק בלתי חוקי אף יכול לשמש לפעילות חבלנית עוינת. הוזכר כי הסכנות שגלומות בסחר בלתי חוקי בנשק הודגשו במסגרת ע"פ 2251/11 וע"פ 2368/11 **מדינת ישראל נ' ג'מאל נפאע** (4.12.11). נטען שתופעת העבירות בנשק בלתי חוקי הפכה למכת מדינה של ממש ושיש להחמיר את רמת הענישה כפי שנקבע בעניין נפאע וע"פ 5913/11 **מדינת ישראל נ' הייבי** (12.9.12).

הופנתה תשומת הלב בנוסף לכך שעבירות הנשק מבוצעות בדרך כלל במסתור וקשה מאוד לגלות את זהות העוסקים במלאכה זו וכי עניין זה מהווה סיבה נוספת להחמרת העונש. נטען שהערכים החברתיים שנפגעו היו הצורך להגן על שלום הציבור וביטחונו מפני פעילות עבריינית פלילית או עוינת שעלולה להביא לפגיעה של אזרחים תמימים (ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן**) (19.1.14).

נטען לקיום תכנון מוקדם בשני האישומים ביחס לנאשם 1 וביחס לנאשם 2. נטען שנאשם 1 פנה אל ואל בנכחות הנאשם 2 וסיכם עמו אודות העברת כלי הנשק הנוספים וכי השניים עברו דרך המחסום לשם מימוש התכנית. נטען שחלקו של הנאשם 1 בעבירות בשני האישומים היה מרכזי ושחלקו של הנאשם 2 היה מרכזי בעבירה שיוחסה לו לאור נוכחותו והנסיעה המשותפת עם ואל.

נטען שהנזק הצפוי מביצוע העבירות היה גדול כאשר בחלק מהעסקאות מדובר בנשקים דמוי תת מקלע שיש עמו פוטנציאל נזק רב יותר. הוזכר ששני הנשקים באישום הראשון לא נתפסו. נטען שהנאשמים יכלו להבין את אשר עשו ולהימנע מכך.

4. באשר למדיניות הענישה בעבירות של סחר בנשק אוזכרו המקרים הבאים:

בע"פ 1397/16 **מדינת ישראל נ' אחמד חמיאל** (6.9.16) נדחה ערעורה של המדינה כאשר במסגרת המקרה הושת על המשיב עונש מאסר של 48 חודשים בפועל בגין ביצוע שלוש עבירות של סחר בנשק. היה מדובר במשיב בן 21 ללא עבר פלילי שמכר בשלוש הזדמנויות שונות לסוכן משטרה רובה קרל גוסטאב תמורת 15,000 ₪, רובה M16 תמורת 49,000 ₪ ובפעם השלישית שני רובים מסוג M16 ואקדח מסוג FN כאשר סוכם על תשלום תמורה של 121,000 ₪.

ע"פ 6210/10 **מדינת ישראל נ' מאדי אנבאריה** (23.3.11). באותו מקרה קיבל ביהמ"ש העליון את ערעורה של המדינה על גזר הדין של הערכאה הדיונית במסגרתו הושת על המשיב שהיה בעל עבר פלילי עונש בן 30 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע של עבירות שעניין עשיית עסקה אחרת בנשק והחזקת נשק, נשיאתו והובלתו. באותו מקרה המשיב ביצע שתי עסקאות ברובה ובאקדח עם סוכן משטרה סמוי. בערעור הושת עונש מאסר בן 42 חודשים לריצוי בפועל.

בע"פ 319/11 **מדינת ישראל נ' יאסין** (5.12.11) התקבל ערעור המדינה על עונש מאסר בגין עבירות של סחר בנשק והענישה הוחמרה ל-48 חודשים במקום 40. המשיב הורשע בשלוש עבירות של סחר בנשק ובשתי עבירות של הובלה ונשיאת נשק.

ע"פ 7317/13 **מוחמד חג'אב נ' מדינת ישראל** (19.5.14), שם נדחה ערעור הנאשם שהורשע בעבירות סמים ונשק. באותו מקרה בגין מספר אישומים הוטלו 60 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 3726/12 **ג'ראח זיידאן נ' מדינת ישראל** (7.4.13) נדחה ערעורו של נאשם שהוטלו עליו 40 חודשי מאסר בפועל לאחר שהודה בעבירות נשיאה, הובלה וסחר בנשק.

5. באשר למדיניות הענישה הנהוגה בגין עבירות של החזקה, נשיאה והובלת נשק אוזכרו המקרים הבאים:

ע"פ 3156/11 **ג'אמיל זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.12), שם הורשע מערער על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע ונידון ל-24 חודשי מאסר בפועל, כאשר הוא הסיע ברכבו אקדח עם תחמושת. אותו נאשם היה ללא עבר פלילי ואב לארבעה שניהל אורח חיים נורמטיבי ואף לא עשה שימוש בנשק. הערעור נדחה.

בע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' סמיר בסל** (8.3.17) הורשע נאשם בעבירה של החזקה ונשיאת תת מקלע מאולתר ומחסנית והושתו עליו 12 חודשי מאסר בפועל בערכאה הדיונית. בערעור המדינה הוחרם העונש ל-18 חודשי מאסר. היה מדובר בבן 20 בעל הרשעה אחת קודמת שהחזיק תת מקלע ומחסנית והסתירם עבור קרוב משפחתו למשך שבוע ובסופם העבירם לאחר.

ע"פ 2892/13 **עודתאללה נ' מדינת ישראל** (29.9.13) באותו מקרה השית ביהמ"ש המחוזי עונש של 21 חודשי מאסר על צעיר נטול עבר פלילי שהוביל ונשא אקדח עם מחסנית ריקה מתחת למושב רכבו. הערעור על חומרת העונש נדחה.

6. צוינה הנחייה פרקליט המדינה מספר 9.16 שדנה בעבירות נשק שעל פיה יש להחמיר בענישה בעבירות הנשק לאור החומרה שבעבירות גם בהיבט של החשש לשימוש זדוני בהם כדי לפגוע באחרים וגם בשל החשש לתאונות. נטען שההנחיה קובעת מתחם שנע בין 18-48 חודשי מאסר בפועל. נטען שאמנם ההנחיה אינה מחייבת את בית המשפט אולם נטען שיש לתת לה משקל.

במקרה דנן נטען למתחם ענישה בעניינו של נאשם 1 שנע בין 4-8 שנות מאסר בפועל, ובעניין האישום השני של נאשמים 1-2 נטען למתחם ענישה של 4-8 שנות מאסר. בסופו של דבר ביקשה המדינה להטיל על נאשם 1 עונש מאסר ברף האמצעי בכל אחד מהמתחמים בשני האישומים וזאת לאור קיום עבר פלילי קודם ואי קבלת אחריות מצידו, וזאת במצטבר ולהטיל על נאשם 2 מאסר ברף האמצעי של המתחם לאור קיום עבר פלילי ואי קבלת אחריות. בנוסף התבקש הטלת עונשי מאסר על תנאי משמעותיים, קנסות כספיים וחילוט רכב סובארו מ.ר. 78-686-64 שמצוי ברשותו ובשימוש של נאשם 1.

המדינה הזכירה שבתיק התנהלו ישיבות הוכחות ונשמעו עדים רבים ובשונה מהנאשמים 3-4 נאשמים 1-2 לא נטלו בשום שלב אחריות על ביצוע העבירות.

טענות הנאשם 1 לעונש:

7. ביחס לנאשם 1 טען הסנגור שנאשם 1 הורשע בכל המיוחס לו בכתב האישום מאחר שהודה באישום

עמוד 4

השני והתכחש לאישום הראשון. נטען שניתן בעניינו תסקיר מעצר שהעלה ממצאים באשר לדפוס חייו וציין שהמעצר מרתייע אותו וגרם להפחתת מסוכנותו. נטען שעל אף השתתפותו יחד עם ואאל בביצוע העבירות הוא לא היווה גורם משמעותי להצלחת העסקה ונטען שהעבירות היו מתקיימות גם בלעדיו.

נטען שהנאשם היה חסר תעוזה מספקת להיכנס לשטחי הרשות ולבצע עבירות, בהשוואה לשאר הנאשמים. נטען שהנאשם אינו סוחר נשק אלא שביצע יחד עם ואאל עבודת בלדרות שדומה יותר לנשיאה והובלה מאשר לעבירת עסקה בנשק. נטען שכעולה מכתב האישום הרוויחו הנאשם 1 וואאל סך של 2000 ₪ בלבד עבור עבודת הבלדרות.

נטען שיש להחזיק את הנאשם כאדם 1 נעדר עבר פלילי כאשר יש להתעלם מהעבירות שהתיישנו שבגינן לא חווה מאסר. צוין עוד שהנאשם טופל משך תקופה ארוכה במרפאה לבריאות הנפש ונטל תרופות באופן קבוע לרבות בזמן ביצוע העבירות, דבר שעל פי הנטען פגע בתפקודו ובמודעותו.

ביחס למתחם הענישה הוצע מתחם שנע בין ששה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועד לשנה וחצי של מאסר בפועל, זאת בהתחשב בתקופה בה שהה הנאשם במעצר באיזוק אלקטרוני.

8. הסנגור ביקש להסתמך על העונשים שנקבעו בע"פ 526/14 ות"פ 47661-01-19 לגביהם נטען שמדובר בעבירות חמורות יותר. בנוסף אוזכרו המקרים הבאים:

ת"פ 4475-11-18 **מדינת ישראל נ' גריב אבו שייך**, (16.4.19) שם הורשע נאשם לאחר הודאתו בעבירות נשק ובעבירה של יריות באזור מגורים בנסיבות מחמירות. הנאשם ירה מספר יריות בתת מקלע אותו נשא והוביל שלא כדין והוטלו עליו 12 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19.1.14) נדחה ערעור המדינה על גזר דין בו נידון המערער ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות בגין עבירות של רכישה, החזקה, נשיאה והובלת נשק ותחמושת (תת מקלע מסוג קרל גוסטאב ממנו ירה המערער בחורשה בסמוך לביתו). בביהמ"ש העליון נקבע שבהתאם למדיניות הענישה מתחם העונש ההולם נע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל, אך לא התערב בתוצאה מחמת העדפת שיקולי שיקום.

בע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' טאטור** (1.2.15) הורשע המשיב על פי הודאתו בעבירות של רכישה והחזקת נשק, נשיאה והובלה וכן הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. באותו מקרה המשיב רכש נשק ותחמושת תמורת 17,000 ₪ והסתירם בחצר ביתו. הוא נתפס ע"י המשטרה כאשר באקדח כדור חי במצב הכנס והתנגד למעצר וניסה לברוח. נקבע שמדובר ברצון לירות כדורי סרק ולא עבריינות טהורה ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות כאשר ביהמ"ש העדיף שיקולי שיקום. באותו מקרה נקבע מתחם ענישה שבין 10-36 חודשי מאסר בפועל. במסגרת הערעור הוחמר העונש והועמד על 8 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 8846/15 **דראז נ' מדינת ישראל** (13.3.16) הורשע המערער בהחזקת נשק שלא כדין ובהפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. בערכאה הדיונית נקבע מתחם שבין 7-20 חודשי מאסר בפועל ונגזרו 7 חודשי מאסר בפועל. ערעור של המערער על חומרת העונש נדחה.

בע"פ 4154/16 **רון דהוד נ' מדינת ישראל** (19.1.17) נדחה ערעור על חומרת העונש בגין שני אישומים של סחר בנשק ועבירות בנשק, החזקה ונשיאה, כאשר בשתי הזדמנויות שונות מכר המערער שהיה בעל עבר פלילי נשקים לסוכן משטרתי (אקדח יריחו ורובה צייד). הערכאה הדיונית הטילה 45 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 2405/12 **אמירה חטיב נ' מדינת ישראל** (17.11.13) נדחה ערעור על חומרת העונש במקרה בו הורשע הנאשם על פי הודאתו בערכאה הדיונית בשתי עבירות של החזקת נשק ושתי עבירות של סחר בנשק ונידון ל-54 חודשי מאסר בפועל. הנאשם היה בעל עבר פלילי מכביד.

9. באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה נטען שלא נגרם כל נזק כתוצאה ממעשיו של הנאשם, לא נפגע אדם או רכוש, ונטען שהנאשם לא היה הגורם הדומיננטי או ה"מושך בחוטים". נטען שלא הייתה כל כוונה לפגוע באדם בעת ביצוע העבירות.

10. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נטען שמדובר באדם צעיר יחסית, אב לילדים משתי מערכות נישואים ומוטלת עליו אחריות לפרנסת משפחתו. נטען שהנאשם עושה הכל כדי להשתקם ומצר על המצב אליו הגיע. נטען שעונש מאסר בפועל יביא לקריסת חייו. נטען שהנאשם תרם למדינה כלוחם לשעבר במסגרת שירותו בצה"ל ונטען עוד שהעונש יפגע במשפחתו שהינו משפחה ידועה בכפר שאין לה נגיעה לעניינים פליליים. נטען שנגרם לנאשם נזק קשה בעקבות הפרשייה והוא מתחרט עליה ולוקח אחריות. נטען עוד שהשהות במעצר באיזוק משך תקופה ארוכה פגעה בו מאוד. נטען שהנאשם הודה במחצית כתב האישום ושיש לזקוף זאת לזכותו.

נטען שהנאשם לא הפר את התנאים המגבילים שהוטלו עליו. נטען עוד שלנאשם נסיבות חיים קשות ביותר (שלא פורטו) ושהוא המפרנס העיקרי ושהמצב הכלכלי בביתו קשה. צוין עוד מצבו הרפואי והנפשי ושהוא מטופל במרפאה לבריאות הנפש באופן קבוע. צוין עוד שהעבירה בוצעה לפני יותר משנה וחצי ושהנאשם נטול עבר פלילי קודם.

צוין עוד שנאשם 1 הסכים לחילוט הרכב כחלק מהענישה שתוטל עליו.

בדין טען הסנגור שהמקרים שהוזכרו ע"י המדינה חמורים יותר מהמקרה דנן. נטען שהעבר התעבורתי של נאשם 1 אינו רלבנטי. הוגשו מסמכים ביחס למצבו הרפואי של נאשם 1 בטיפולים נפשיים שעבר.

טיעוני הנאשם 2 לעונש:

11. ביחס לנאשם 2 צוין שהוא השתתף בקבוצה טיפולית במסגרת מעצרו עם תוצאות חיוביות. נטען שהנאשם 2 לא היווה גורם משמעותי להצלחת העסקה ושזו הייתה מתקיימת גם בלעדיו.

הסנגור טען שיש להציב את מתחם הענישה בין 4 חודשי מאסר בעבודות שירות ועד לתשעה חודשי מאסר בפועל- אותו מתחם שהוצע לנאשמים 3-4, כאשר נטען שאין הבדל בין מעשיהם לבין מעשי הנאשם 2.

הוזכרו חלק מהתיקים מהמקרים שהוזכרו במקרה של נאשם 1 ובנוסף ע"פ 2044/11 **מדינת ישראל נ ג די בלוזר קובסקי** (7.7.11), שם ערערה המדינה על חומרת העונש כאשר הנאשם הורשע בסעיפים 144א ו-ב לחוק העונשין שבצע עבירה של הצטיידות בשני אקדחים שנגנבו מבעליהם ומחסניות המכילות תחמושת חיה. המשיב הטמין אותם בחדר השינה שלו במשך שלוש שנים. נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ובערעור הוחמר העונש ל-7 חודשי מאסר.

נטען שאין מדובר באדם רצידיוויסט וכי אין כל חשש ממשי שהנאשם ישוב ויבצע עבירות ונטען שאין לחובתו עבר פלילי ובוודאי לא בעבירות דומות. נטען שהנאשם אינו אדם בעל דפוסים עברייניים מושרשים.

באשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה נטען שלא נגרם נזק כתוצאה מביצוע העבירה ושחלקו של הנאשם לא היה דומיננטי.

באשר לנסיבות האישיות נטען שמדובר באדם צעיר, שמוטלת עליו אחריות לפרנסת משפחתו, שעושה מאמצים להשתקם. נטען שמשפחתו ידועה בכפר, אין לה נגיעה לעניינים פלילים. נטען שנגרם לנאשם נזק תדמיתי קשה עקב הפרשייה ושהוא מתחרט על חלקו ולוקח אחריות.

נטען שהנאשם שיתף פעולה בסופו של דבר עם רשויות החקירה ולא הפר את המגבלות שהוטלו עליו במסגרת המעצר. נטען שלנאשם נסיבות חיים קשות, בעיקר כפי הנראה במישור הכלכלי. הוזכר שחלף זמן מאז ביצוע העבירה.

ביחס לנאשם 2 צוין שמשפחתו מתכחשת לו מתוך בושה ביחס למעשיו.

שני הנאשמים הביעו חרטה על מעשיהם.

נאשם 1 הזכיר שנולדו לו שני ילדים בתקופה האחרונה ושמצבו הכלכלי קשה והזכיר שהוא ביצע שירות צבאי מלא, משרת במילואים, ועובד ציבור מזה שמונה שנים ונטען שאין לו דפוסים עברייניים.

הוא הסביר שביצע את העבירות מתוך מצוקה כלכלית.

נאשם 2 הביע גם הוא חרטה על מעשיו וביקש התחשבות בכך שמצבו הכלכלי הפך לקשה בעקבות מעצרו.

דין והכרעה:

12. נאשם 1 הוא יליד 1980, הוא כבן 39 כיום. הוא שהה במעצר בין 7.3.18 - 6.8.18. נאשם 2 יליד 1992, הוא כבן 27 כיום. הוא שהה במעצר בין 6.3.18 - 16.4.18. לחובת הנאשם 1 עבר פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות משנים 2005 ו-2008 בגין עבירות של הסעת שב"ח ותקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו. לחובת נאשם 2 עבר פלילי הכולל הרשעה מתאריך 24.1.19 בגין עבירות משנת 2015, בגין חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, תקיפה הגורמת חבלה ממשית ותקיפת סתם, בגין נגזרו עליו 15 חודשי מאסר בפועל. צוין עוד שביום 10.3.19 נגזרו על נאשם 2 4 חודשי מאסר בפועל בגין הרשעה בעבירות נהיגה ללא רישיון ונהיגה בזמן פסילה.

יוער כבר כעת שאמנם מבחינת נאשם 1 מדובר בשתי עבירות נפרדות, אך המקרה מתאים לפסיקת עונש כולל לגביהן.

13. הערכים המוגנים שנפגעו הינם שמירה על שלום הציבור וביטחון, כאשר הפגיעה בערכים מקבלת משנה תוקף כיוון שמדובר בעבירות נשק, וכפי שטענה המדינה, הימצאות נשק בלתי חוקי מעצימה את הסיכון ביחס לכלל עבירות האלימות. מידת הפגיעה בערכים הייתה בינונית-גבוהה ביחס לשני הנאשמים, כאשר מדובר בנשקים שהם דמויי תתי מקלע (ומאידך לא נעשה בהם שימוש).

14. מבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ביחס לנאשם 1, ברור שהתקיים תכנון מוקדם משמעותי בשני המקרים. חלקו היחסי היה, בניגוד לתיאור הסנגור, מרכזי. ייתכן שהוא פעל אך בתפקיד בלדורות, אך מהלכיו היוו חוליה חיונית בשרשרת של הפצת נשק בלתי חוקי שדרושה לביצוע עבירות ונראה על פי התיאור בכתב האישום שהוא זה שניצח על ביצוע שתי העבירות. הוער כבר, לגבי הנזק הרב שיש בעבירות הנשק לחברה, ואין ספק שהנאשם על אף שהיה במצוקה לטענתו יכל להבין את הפסול במעשיו ויכל להימנע מביצועם.

לנאשם 2 תפקיד מהותי באישום השני, אם כי לא כה מרכזי כמו תפקידו של הנאשם 1. גם ביחס אליו חל מרכיב מסוים של תכנון וגם הוא היה צריך לדעת את הפסול במעשיו ולהימנע מהם.

15. יצוין למען הסדר, שלא מצאתי שיש דמיון רב בין חלקם של הנאשמים האחרים (3 ו-4) בעבירות, לעומת חלקם של הנאשמים כאן, כאשר הנאשמים האחרים גם לא היוו גורם משמעותי בביצוע העבירות.

וגם היו למעשה סוג של "טרמפיסטים" בנסיעה.

ככלל, כפי שצוין רבות בפסיקה- הפצת נשק בלתי חוקי הינה תופעה מסוכנת ביותר לחברה, ועל מתחם הענישה לשקף זאת.

מכל האמור, ובהתחשב בפסיקה שהובאה ובעיקר בפסיקה שהובאה ע"י המדינה, נראה לי שמתחם הענישה ההולם ביחס לעבירות בכל אחד מהאישומים נמצא בין 3-6 שנות מאסר.

16. ביחס לקביעת העונש לנאשמים בתוך המתחם, אין ספק שהטלת עונש משמעותי יפגע בנאשמים ובמשפחותיהם. למרות זאת, יש להתחשב בכך שנטילת האחריות הייתה בשלב מאוחר מאוד לאחר שכבר הורשעו בעקבות ניהול ההליך. עיקר השיקולים לקולא נובעים מכך שלנאשם 1 אין עבר פלילי מכביד, והוא סובל מבעיות נפשיות, כפי הנראה בעקבות שימוש ארוך טווח בסמים. לנאשם 2 יש אמנם עבר פלילי אך מדובר בעבירה אחת בגינה הוא כעת מרצה מאסר בפועל. בעברם ניהלו שני הנאשמים חיים נורמטיביים.

מכל האמור הגעתי למסקנה שיש להטיל עונשים כדלקמן:

על הנאשם 1:

- א. 4.5 שנות מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מתאריך 6.8.18-7.3.18. הנאשם 1 יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 20.11.19.
- ב. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יעבור עבירות נשק או אלימות מסוג פשע.
- ג. קנס בסך 5,000 ₪ לתשלום עד ליום 31.12.20.
- ד. חילוט רכב הסובארו שמספרו 78-686-64 לטובת המדינה.

על הנאשם 2:

- א. 3 שנות מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בין 6.3.18-16.4.18.
- ב. מאסר על תנאי בן 9 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יעבור עבירות נשק או אלימות מסוג פשע.
- ג. קנס בסך 2,500 ₪ לתשלום עד ליום 31.12.20.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו חשוון תש"פ, 13 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.